

==καδήλνнца.

Вадѣльный, αλ, οε. ἐπιθ. θυμιατήριος, θυμιατικός, ὁ τοῦ θυμιάματος.

Вадю (καὶ кажѣ), дѣши(по). θυμιάζω, θυμιάω-ῶ. (ὁ μέλ. μόνον покадю, дѣши, διότι ὁ покажѣ συλπύπτει τῷ μελ. τοῦ показю ἐν τῷ α. προσ.)

Вазѣтель, α. ἀρσ. δείκτης, ὁδηγός. Σμτφρ. παιδαγωγός, διδάσκαλος (211).

Вѣзнь, η. θηλ. ποινὴ, τιμωρία, βάσανος, κόλασις, δίκη.

Вазню, ѣши. казнѣхъ. τιμωρῶ, κολάζω, βασανίζω.

Вакowyѣй, αλ, οε. ἐπιθ. ποταπός, ποδαπός, ποῖος, (ποῖο. εἶδους). § — лѣво. οἷος δὴν ποτ' οὖν, ὁποιοσδηποτοῦν — ѣковъ лѣво.

Вѣкѡ. ἐπιρ. πῶς, τίνι τρόπῳ. § да не кѣкѡ. μήπως, μήποτε. 2) τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου κ.

Валѣнїе, ѣα οὐδ. βαφὴ (σιδήρου), στόμωσις.

Валѣло, α. οὐδ. στόμωμα. καὶ — τῷ προηγ.

Вѣлз, α. ἀρσ. κόπρος. § — тѣннѣй. κύλισμα βορβορίου = κυ-

лиנדѣтра - ἄλιν δήτρα. 2)

==вренїе (169).

Вѣменїе, ѣα οὐδ. (ἀθροισ.) λίθοι, πέτραι. § — драгѡе-честнѣ. λίθος τίμιος (λίθοι τίμιοι). § κἀμενїе мз побнѣаю. λιθάζω, λιθοβολῶ.

Вѣмennyѣй, αλ, οε. λίθινος, πέτρινος. 2) ὁ τοῦ λίθου, ὁ τῆς πέτρας. 3) λιθώδης, πετρώδης, βραχώδης (287).

Вѣмень, е. ἀρσ. λίθος, πέτρα. § — честнѣй — драгїй. λίθος τίμιος-τιμαλφής.

Вѣменоздѣтель, α. ἀρσ. *λιθοκτίστης (ὁ κτίζων μὲ λίθους, ὁ κτίστης τῶν γχιαβγηνρίων, ὅθεν κατ' ἔκτασ. σημασ.) λιθοξόος, λιθοκόπος.

Вѣплю, еши. парт. кѣпахъ. ἀор. кѣнѣхъ (ἢ οὕ-). μ. кѣнѣ, еши (ἢ οὕ-). στάζω, σταλάζω.

Вѣплѡ, η. θηλ. σταγὼν, ῥανίς.

Вѣсѣнѣ, еши сѡ. ἀор. коснѣхѣ. μ. — снѣсѣ, еши сѣ. (συντάσ. μετὰ γεν. καὶ δοτ.). ἄπτομαι, (θίγω), θιγγάνω, ἐφάπτομαι, προσψάύω. = прикасѣюсѣ.

Вѣцы. ἀντων. ἀριθ. πληθ.